

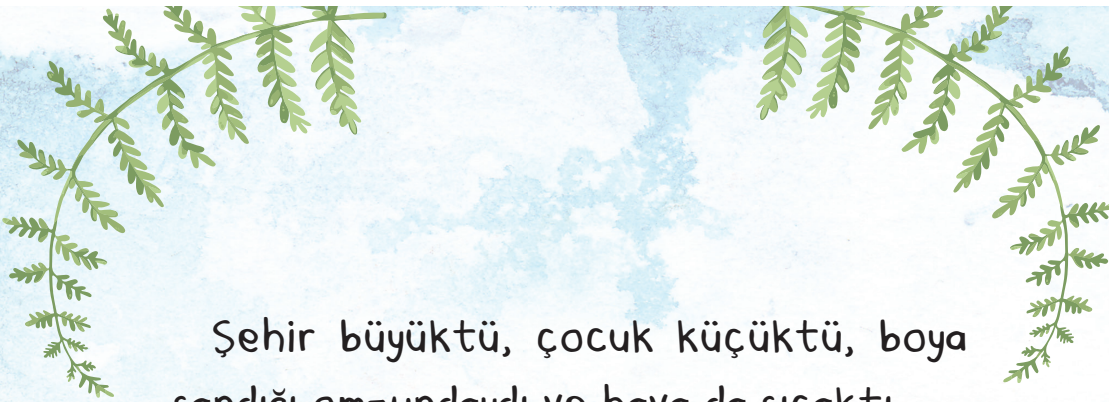
ÖYKÜ MAKİNESİ-8

RESMİN İÇİNDEKİ ÇOCUK

NEHİR AYDIN
GÖKDUMAN

TİMAS
ÇOCUK

Şehir büyüktü, çocuk küçüktü, boya sandığı omzundaydı ve hava da sıcaktı.

Boyacı Çocuk, her gün erkenden evden çıkar, şehrin kalabalığına karışırdı. Onun işi, şehirdeki boyası solmuş ayakkabıları boyamaktı.

Onu genellikle park kapısının yakınında bir kenara oturmuş, önünde boya sandığı beklerken görürdünüz. Parka girip çıkan amcalar, ayakkabılarını bu Boyacı Çocuk'a boyatırlardı. Bu sırada, ona soru sormadan duramazlardı.

EN ÇOK SORDUKLARI SORU İSE, “SEN NEDEN OKULA GİTMİYORSUN BAKAYIM?”DI.

Boyacı Çocuk bu soruyla her defasında, kara boncuk gözlerini yere indirir ve durgun bir sesle:

- **BABAM ÇOK UZUN BİR YOLCULUĞA ÇIKTI DA ONDAN, DERDİ.**

Amcalardan bazıları bu kez de:

- Yaa, nereye gitmiş acaba, derlerdi.

Böyle tatlı bir çocuğu bırakıp giden o babayı merak ederek... Çocuk o zaman sanki havuza dalacak gibi derin bir nefes alır:

- KİM BİLİR, BELKİ AFRIKA'NIN BALTA GİR-
MEMİŞ ORMANLARINA GİTMİŞTİR, DERDİ. Or-
manın derinliklerinde yaşayan Pigme ka-
bilesini merak etmiş olmalı. Aslında Güney
Kutbu'na gitmiş de di-

yebiliriz galiba. Pay-
tak paytak yürü-
yen penguenleri
seyretmeyi kim
istememez?

Amcalar garip
şeyler söyle-
yen bu çocuğa
şaşkın şaşkın
bakar, anlat-
tıklarını fazla
masal okuduğu-
na yorarlardı.

Onlara göre çocuk okula gidemediği için kendini masallara vermişti. Okuduğu bu kitaplar çocuğun aklını karıştırıyordu. Hayalle gerçeği ayırt edememesinin nedeni de buydu. Ona

gerçekleri anlatmanın mutlaka bir yolu olmalıydı. Ama hiçbir amcanın dili, çocuğun babasının ölmüş olabileceğini söylemeye varmıyordu. Belki de çocuğun babası ölmemişti de onu terk

etmişti. Bu da çok üzücüydü. **Ortalarda gözükmeyen bir baba için başka ne söylenebilirdi ki?**

